
Jutranje zlivanje z Bogom

Božja prisotnost utripa vsepovsod, prehaja skozme in se zliva v srce.
Kot odmev se odbije od njega in okrepljena odvalovi v svet.
Svetlost Ljubezni se povečuje in vsa vroča gre,
uglašuje neskladja, dviguje nižine, budi srca in se vrne spet.

Duh se očičuje v ranosti jutra, duša oživi z Lepoto obzorja.
Pozdravljen dan, zarja Te napoveduje, tišina vabi v Tvojo smer.
Enost ne bo dovolila, da ta dan bi nepreživet ostal
v slavljenju Moči Življenja in izpolnitvi Njenih Namer.

Vzemi me pod Svoje Varstvo in varuj s Svojim Vodstvom.
To sta Misel in Namera, ki padata na srce, ne-zavrjnjeni.
Dokler se še svita in preden se zdani, naslavlaj to dušo takó,
ker kdo sem brez Tebe, ki me Misliš, če nisem Ti.

Ti Si genij v dušah vseh ljudi, genialnost mi teče po žilah,
Tvoja Moč utriplje to srce, ki Te bere kot odprto knjigo.
Vedenje sem..., glasba sfer odzvanja v razločnih melodijah.
Srce miruje v Vednosti Oporišča, da bi se z Njim popolnoma zlilo.

Vznesenost ustvarjanja s Tabo je moje največje Veselje.
Zavest brez rojstva in konca, je nedoumljivost tega telesa.
Presevaj to telo, da bi voljno dohajalo večno Obilje,
Prostrana Misel naj me vse bolj krepí za Nebesa.

Poznaš to telo, v njem je spomin na pred-začetek časa,
ko bivala sva združena v nemišljenju Mirov.
Spominjaj me z utripi srca, da nisva zares ločena
in v tej misli še čisto Siješ, brez mojih naporov.

Nikomur ne odteguješ Moči, zato se umikam s Tvoje poti,
da po tej iskri dosežeš vsa srca ljudi in vsa bitja Zemlje.
Ne merim Tvojega Toka, naj gládsko skozme drsi,
naj Oživlja vse, ki se jih dotakne, naj vsakdo iz Njega jemlje.

Danes je celovit v svoji popolnosti.
Za strahove tistemu, ki šele prihaja,
ne za obžalovanja minulega dne, v njem prostora ni.
Pozornost je preplavljena z brezhibnostjo Dogajanja.

Ne zaviram in ne priganjam ritma Tvojega Delanja,
naj vidim Tvojo roko v vsem in naj bo Tvoje Hotenje,
da brez omahovanja prenesem tudi svoja pozabljenja,
da pred hudim ne bežim, zanj ogrni me z Razumevanjem.

Mehkó me vodi čez padce, naj ne poznajo poraza.
Obup in nemoč me ne ganeta in gresta plaho mimo.
Resnicoljubnost briše njune sledi z obraza
in neomajnost pred njima, iz duše izrine temino.

In če dan prinese grenkobo in srce klone pod njo,
naj zlitje s Teboj brede skoznjo s sladkostjo
in naj srce, prepojeno z nežnostjo,
vztraja v služenju zvesto.

Moč počiva v ponižnih, prebiva v templju iskrenih,
zato dejanja polagam pred Tvojo Luč, da jih precedi,
nestrpnost v strpnost, aroganco v nežnost spremeni.
Vodi korak čez solzno dolino in čez zaton, ko Svetloba zbledi.

Vidim Tvojo Lepoto in popolnost, kamor sede pogled.
In če ta pogled kaj maže, ga potopi, da se znova pase
na vse-utripajoči Luči, ki Bivaš tudi njih, ki še meglijo razgled
in ne vedo, da Sonce so in sem in Svetlobe ni moč držati le zase.

Blagoslovljen si dan, ki se na novo rojevaš prav zdaj,
radostno prestopam tvoj prag in gledam Visoko.
Burni valovi in pljuski temin nemo odjekajo v dalj,
odmahnjeno in spokojno šinem v nebeško Lepoto.

Obraz bo odseval Duha v meni, naj vidijo vsi,
spusti se name, o blagoslovljen dan priložnosti.
Ne boš me našel pogrešane v tej čudovitosti,
nekaj lepega, neverjetnega in čarobnega Se Godi.

* * * * *